

РЕШЕНИЕ

№ 5889

гр. София, 20.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ГЕОРГИЕВ, като разгледа дело номер **6660** по описа за **2011** година докладвано от съдия Славина Владова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на КФН, чрез процесуалния ѝ представител юрк. Б. срещу съдебно решение № 106 от 30.05.2011г. по нахд № 4345/2011г., постановено от СРС, НК, 11 състав, с което се отменя изцяло наказателно постановление № Р – 10 - 55 от 02.02.2011г., издадено от Заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор”, с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 10 000 лв. на основание чл. 351 ал. 2 от КСО за нарушение на чл. 121 ал. 6 от КСО във вр. с чл. 34 ал. 5 и чл. 36 ал. 4 от ПОДДПФ „Доверие” на ПОД [фирма].

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението на СРС е незаконосъобразно, като постановено в противоречие със закона. Твърди, че даденото в НП словесно описание на вмененото на нарушителя нарушение съответства напълно на дадената правна квалификация на същото, а именно твърди, че е нарушена общата норма на чл. 121 ал. 6 от КСО. Твърди, че нарушението е извършване на дейност от наказаното лице в несъответствие с правилника, а именно в несъответствие с чл. 34 ал. 5 и чл. 36 ал. 4 от Правилника на ПОД [фирма]. Иска оспореното решение да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което се потвърждава НП.

Ответникът по касация, чрез процесуалния си представител адв. С., изразява

становище, че жалбата е неоснователна и иска решението на СРС да остане в сила. В писмени бележки се излагат подробно съображения относно незаконосъобразността на оспореното НП.

Представителят на СГП прокурор Георгиев изразява становище, че жалбата е неоснователна, а съдебното решение на СРС – законосъобразно.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че при издаване на НП са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, а именно има несъответствие между словесното описание на нарушението, че „в договор от 29.01.2010г. не се съдържа информация за наличие на допълнителни условия за събираните от компанията такси и удържки” и правната му квалификация по чл. 121 ал. 6 от КСО във връзка с чл. 34 ал. 5 и чл. 36 ал. 4 от Правилника на ПОД „Доверие”. Приел е, че това е така, тъй като нормите на чл. 34 ал. 5 и чл. 36 ал. 4 от Правилника не съдържат допълнителни условия за събиране на допълнителни такси и разноски, а съдържат условията, при които ползвателя на услуги на дружеството не заплаща такси и разноски. В тази връзка е приел несъответствие на описанието на нарушението с правната квалификация, под която е подведено.

Настоящият състав намира, че постановеното решение на СРС е законосъобразно по следващите съображения.

На първо място законосъобразно СРС е приел, че нормата на чл. 121 ал. 6 от КСО е обща норма, която вменява в задължение на пенсионноосигурителните дружества да осъществят дейността си съгласно разпоредбите на този кодекс и в съответствие с устава си и с правилника за организацията и дейността на управлението от него фонд за допълнително пенсионно осигуряване. Законосъобразно е приел, че така цитираната разпоредба изисква конкретизация при установено нарушение на съответните норми от КСО, устава или правилника, които са нарушени. В тази връзка в конкретния случай в НП като нарушени за посочени разпоредбите на чл. 34 ал. 5 и чл. 36 ал. 4 от Правилника на ПОД [фирма]. Посочените разпоредби съдържат допълнителни условия, при които такси и разноски по сключен договор не се внасят и не се удържат. В оспореното НП като извършено нарушение е посочено „липсата на клаузи, които да информират осигуреното лице за наличието на условия свързани със събирането на такси и удържки от компанията”. Така посоченото описание на вмененото нарушение предполага, навежда на липсата на клаузи, които предвиждат заплащането на допълнителни такси и удържки. Цитираните като нарушени разпоредби се отнасят не за условия за заплащане на допълнителни суми като такси и удържки, а за случаите, в които не се дължат такси и удържки. Въз основа на така посоченото настоящият състав намира, че действително в оспореното НП е допуснато несъответствие между словесното описание на нарушението и посочените като нарушени правни норми. Намира, че така посоченото нарушение в конкретния случай е съществено, тъй като се е отразило на правото на защита на жалбоподателя пред първата инстанция, като същият е поставен в невъзможност да знае срещу какво се брани срещу непосочването в договора на такси и удържки, които следва да се заплащат допълнително от осигурено лице или срещу такива, които не се дължат и от заплащането на които осигуреното лице е освободено, т.е. такива, които не се дължат.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното съдебно решение № 106 от 30.05.2011г. по нахд № 4345/2011г., постановено от СРС, НК, 11 състав, е законосъобразно, постановено при правилното приложение на закона и като такова следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 106 от 30.05.2011г. по нахд № 4345/2011г., постановено от СРС, НК, 11 състав, с което се отменя изцяло наказателно постановление № Р – 10 - 55 от 02.02.2011г., издадено от Заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор”, с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 10 000 лв. на основание чл. 354 ал. 2 от КСО за нарушение на чл. 121 ал. 6 от КСО във вр. с чл. 34 ал. 5 и чл. 36 ал. 4 от ПОДДПФ „Доверие” на ПОД [фирма].

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: